

18.11.2014

הניגון הזה הוא ניגונו של הרועה והרואה, הוא ניגונו המיוחד של המעיין המפכה, הוא ניגונו של נפש הבאר, הפוגארות בלשון אחר, מקור נביעתו במצולות המעמקים והוא נוסק לשחקים נשגבים. הניגון הזה, הוא בבואת האל באדם, המתגלה כשהרועה המעיז את צאן ליבה, ומשקה באהבתו את האדמה המניבה, מפייח בה חיים, ומעלה מתוכה את ניגון הלב של שירת העשבים.

והירוק היום, ירוק מאד, והמחר הוא הוד קדומים, מחר מאד, אסמה עוצרת נשימה, עמק הטודרא ועמק האוריקה, ניחוח וורדים, מים מפכים. במקום בו פסגות האטלס נושקות לאוקיינוס החול ומרוות אותו בדמעות של אושר בלתי נדלה, אל המקום הזה, אתה דני הובלת אותנו באהבת התמיד שלך לאדם ולטבע. המקום הזה הוא האופק החדש, הפלאי והאמיתי מפגש השגב האנושי עם האלוהי, ולפתע העל-טבעי כל-כך טבעי, ונגענו בשמים ועם קומץ שמים ביד"ונשמנו את שלוות המשורר, "הייתי עובר את חיי, הייתי חוצה את הים ברגליי עם קומץ שמים ביד"ונשמנו את שלוות האלוהים וגמענו את ניחוח הסתרים של ההתגלות האלוהית. ואין התגלות ללא רועה ורואה ואין התגלות ללא מראה. והקשבנו דני, לשיר המלבלב מתוך לבך ומתחדש בתוך העץ... התמזגנו, נשברנו התמהלנו ובהתפרצות געשית וחומצית גמענו את הכחול הפסי והאדום אדום המראקשי (הראית דני, כמה צבעוניים אנחנו) וכמו שלהבת ארזי הלבנון המתחדשת, משתבחת ומנצחת את הכליון, התעצמנו ושגינו וגם ננסים כמוני, טפסו למרומי גובה הארזים, ובתוך פלא הבריאה הזה שמהותו ברזיותו, ערגנו אל האור הגנוז, וראינו את קולות תזמורת החושים בשכרונה המבשם ולא בא כבושם הזה אל לבנו, ומילת המפתח היא ה-א-ה-ב-ה, וגדולתה נקבעת על-ידי האדם המגלם את מהותה. ואתה הוּא, האיש דני, הראית לנו את הדברים הסמויים מן העין, בזכותך חווינו את רזי הבריאה וזכינו להיכנס לפרדס ולצאת ממנו בכיף עם עור חלק ובוהק ולהתמרק במי האטלס המזוקקים והזיכור היום, טהור מאד, ויש חדש תחת השמש, "וכל שיר אמיתי הוא נס" כמאמר אורי צבי גרינברג המשורר, וזה הניגון המיוחד שלך דני ועוד מילה שלא ירדה ולא תרד מגדולתה היא המילה ת-ו-ד-ה, וכמובן א-ה-ב-ה

כתבה את השיר יהודית בסה והוא מבטא את רחשי ליבה של הרקמה האנושית הכי נפלאה הלוא הם חברי הקבוצה שיצאו למרוקו בין ה-10.11.2014 בהדרכת דני בן שטרית עם חברת פגסוס

תודה ענקית יהודית בסה